

Olaines Domes Vēstis

informatīvs izdevums

speciālizlaidums

Pieminot

Piektdiena, 2013. gada 19. aprīlis

APŠUKALNI, BLIJAS, DĀVI, DAMRADI, GRĒNES, GALIŅI, EZĪTIS, IELEJAS, JAUNOLAINE, JĀŅUPE, KALMES, KLĀVI, MEDEMCIEMS, OLAINĒ, PĀROLAINE, PĒTERNIEKI, RĀJUMI, RUBEŅI, STĪPNIEKI, STŪNĪŠI, VAIVADI, VIRŠI

JĀNIS PAVLOVIČS 1943–2013

Jānis Pavlovičs dzimis 1943. gada 12. novembrī Istras pagastā, Ludzas novadā.

- 1960. gadā pabeidza Ludzas rajona Istras vidusskolu.
- No 1970. līdz 1973. gadam mācījās un absolvēja Rīgas elektromehānisko tehnikumu. Augstāko ekonomisko izglītību ieguva Maskavas Arodbiedrības augstākajā skolā no 1973. līdz 1978. gadam.
- Darba gaitas sāka 1966. gadā kā Rīgas rajona komjaunatnes komitejas instruktors. 1971. gadā ievēlēts par Latvijas naftas un ķīmiskās rūpniecības arodbiedrības komitejas atbrīvoto priekšsēdētāju un apstiprināts par Olaines Plastmasu pārstrādes rūpnīcas arodbiedrības komitejas priekšsēdētāju.
- 1976.–1978. gadā strādāja par Olaines Plastmasu pārstrādes rūpnīcas sektora vadītāju.
- 1978.–1994. gadā strādāja par ZRA “Bioķīmiskie reaktīvi” (no 1985. gada ZRA “Biolar”, pēc tam Valsts firma “Biolar”) ģenerāldirektora vietnieku komercjautājumos.
- 1995. gadā SIA firma “Vita”, SIA “LatBio” direktora vietnieks komercdarbā.
- 1996.–1997. gadā SIA “LASTA” prezidents, SIA “Inform-Invest”.
- 1997.–2001. gadā Olaines SIA firma “Vita” komercdirektors.
- Jānis Pavlovičs bija Olaines novada domes deputāts kopš 2000. gada, bet no 2001. gada ievēlēts par domes priekšsēdētāju no Latvijas Sociāldemokrātiskās strādnieku partijas saraksta.

Viņa paveiktais turpinās uzrunāt katrā solī

Jāņa Pavloviča dzimtā puse ir Latgalē – tālu pierobežā, Istras pagastā.

Pēc kara visā Latvijā ir grūti laiki. Latgalē pēckara gadi ir īpaši skaudri. Izrauties no trūcīgās ikdienas var tikai tie jaunieši, kas apzinās, ka dzīvē tikt uz priekšu var tikai ar izglītību. To saprot arī padsmiņnieks Jānis, piesakot sevi ar sudraba medaļu, noslēdzot mācības vidusskolā. Šāds rezultāts paver iespējas studijām, un arī Rīgas Elektromehāniskais tehnikums tiek absolvēts ar izcilību.

Kā daudzi tā laika aktīvākie jaunieši, Jānis iesaistās komjaunatnē. Darba gaitas viņu aizved uz Rīgas rajona komjaunatnes komiteju, un Jānis Pavlovičs tiek ievē-

lēts par arodbiedrības lideri Olaines Plastmasu pārstrādes rūpnīcā. 70. gadu vidū viņš studē Maskavas Arodbiedrību augstākajā skolā, arī to, sekojot stingriem uzstādījumiem pašam pret sevi, absolvē ar izcilību. Atgriežoties turpmākā dzīvē cieši saistīta ar Olaines ķīmiskās rūpniecības uzņēmumiem un pilsētas attīstību. Jaunā speciālista zināšanas, ekonomiskā domāšana un rakstura īpašības paver ceļu uz administratīvā darba virsotnēm zinātniskās ražošanas apvienībā “Bioķīmiskie reaktīvi”, kas vēlāk kļuva pazīstams kā uzņēmums “Biolar”, un ieņem vadošus amatus citos Olaines uzņēmumos.

Tūkstošgades maiņa Jāni Pavloviču ievēd pašvaldības darbā. Viņš tiek ievēlēts par Olaines pil-

sētas domes deputātu, pēc gada jau par domes priekšsēdētāju. Kopš tā laika Olaines mēra darba vadmotīvs allaž ir bijis rūpēties par ikvienu pilsētas un – kopš novadu reformas – arī jaunizveidotā Olaines novada iedzīvotāju. Lai ikkatram Olaine būtu Mājas ar lielo burtu, kur ērti un patīkami dzīvot un vienmēr gribas atgriezties. Olainieši ir pateicīgi savam priekšsēdētājam par labiekārtotu pilsētu ar plašām atpūtas un sevis pilnveides iespējām, kā arī par uzmanību, kas veltīta pat visattālākajiem novada nostūriem.

Jānis Pavlovičs vienmēr ir uzklaušījis ikvienu iedzīvotāju, un sevišķi labi jutās kopā ar jauniešiem – viņos saskatīja pilsētas un valsts nākotni. Domes vadītājs bija biežs

viesis novada izglītības iestādēs, diskutējot ar jauniešiem par mūsu sabiedrības vērtībām un labāku noda nākotni. Esot kopā ar viņiem, pats atplauka, kļuva brīvāks un jutās jaunāks. Raudzījās, lai arī pašvaldības darbā iesaistītos gados jauni novada cilvēki. Olaines mēram vienmēr bija savs pamatots viedoklis, katru rīcību balstīja stingri izvirzīts mērķis, un bija skaidrs tā īstenošanas ceļš.

Olaines novada domes priekšsēdētāja Jāņa Pavloviča aiziešana mūžībā ir sāpīgs zaudējums. Viņa paveiktais ikvienu no mums turpinās uzrunāt katrā solī mūsu pilsētā un novadā, mudinot īstenot viņa izlolotās ieceres un turpināt iesāktos labos darbus.

Novada pašvaldības administrācija

Vēl nesen kopā kavējamies atmiņās

Inta Purviņa,
lidzgaite, domes priekšsēdētāja vietniece

“No tevis katrā sirdī palicis kas tāds, kam nenoziedēt dzīves zaļā kokā,” trāpīgi saka dzejniece Kornēlija Apškrūma.

Pēc neilgas cīņas ar neārstējamu plaušu slimību 27. martā 69 gadu vecumā mūžībā aizgāja mūsu Olaines novada domes priekšsēdētājs Jānis Pavlovičs. Grūti ticēt, ka, vēl spēku briedumā esot, tik pēkšņi var pārtrūkt šīs dzīves stīga tik pozitīvam, labestīgam, radošam un ļaudis mīlošam cilvēkam.

Jānis visu savu darba mūžu ieguldījis rūpniecības nozarē un Olaines novada attīstībā. Viņš bija izteikts līderis – vadītājs ar skaidriem ekonomista mērķiem un konkrētiem plāniem to īstenošanā. Jānim vadot Olaines pašvaldības domi 12 gadus, pilsēta un novads kopumā ir pārvērtušies līdz nepazīšanai. Izbūvēts skeitparks, slidotava ar mākslīgo segumu, peldbaseins, stadions, Mežaparka estrāde, renovēta ēdnīca skolā un bērnudārzā, bruģēti trotuāri un sakārtota infrastruktūra kopumā.

Jānis strādāja cilvēku interesēs, nevis savā labā. Viņš bija Latvijas un novada patriots, un neaizmīrsa arī savas dzimtas saknes Latgalē. Mums – pašvaldības administrācijai un darbiniekiem – būs nepieciešama liela izturība, lai turpinātu viņa aizsāktos labos darbus un īstenotu idejas.

Jānis vienmēr bija atvērts saskarsmē ar cilvēkiem, jo viņam piemita aprīņojamas komunikācijas spējas. Viņš prata pārliecināt un apvienot kopīgiem mērķiem dažādu uzskatu cilvēkus.

Viņš mēdza dziļdomīgi teikt: “Es nekad nemeloju, bet arī nesaku visu patiesību.”

Iedzīvotāji vienmēr atzīmēja Jāņa Pavloviča vienkāršību un humoru. Jebkurā saietā vai pasākumā viņš kļuva par sabiedrības dvēseli. Jānim ļoti patika dejot. Pēdējo reizi viņa deju solī griezās AS “Olainfarm” Jaungada ballē 2012. gada nogalē...

No darba brīvo laiku un atvaļinājumu Jānis labprāt pavadīja, makšķerējot ezeros. Ar saviem lomiem viņš regulāri iepazīstināja arī kolēģus. Bet darbadienu vakari bieži aizritēja dārza mājā Misas upes malā, pļaujot zāli. Jānis ļoti lepojās ar savu ģimeni – sievu Tatjanu, dēliem Edgaru un Igoru. Vienmēr dižojās ar mazmeitas Anastasijas sasniegumiem daļslidošanā un mazdēla Ņikitas panākumiem hokejā. Kopā ar Ņikitu Jānis nereti apmeklēja un juta līdzī Latvijas hokejistiem “Arēnā Rīga”. Vēl nesen ar Jāni kavējamies atmiņās – skaitījām, cik gadus katrs esam nodzīvojuši savā ģimenē, atcerējāmies bijušos kolēģus rūpniecās un arodbiedrībās...

Mēs pirmo reizi satikāmies Olaines jauniešu saietā no divām blakus esošajām ķīmiskajām rūpniecībām. Tas notika pirms 44 gadiem, un kopš tā laika esam izdzīvojuši daudz dažādu notikumu, gan strādājot rūpniecās, gan pašvaldībā.

Nu ir noslēdzies kāds laika posms, nu vairs nevaram ieklausīties Jāņa padomos, dzirdēt viņa humoru un apsveikumu vārdus svētkos, sajūst sirsni un atbalstu...

Šodien līdzī tev dodam siltākos atmiņu vārdus, iededzam sveici, kas izgaismo ceļu, līdz pārtapsi zvaigznē!

FOTO: KRISJANIS GRANTINŠ "RĪGAS ABRĪNKĀLVĒZĒ"

“Priekšsēdētāj, kā var visu zināt?”

Bieži bija rīti, kad uz darbu Jānis Pavlovičs nāca ar puķi rokā. Viņš katru darbinieku personīgi apsveica vārda un dzimšanas dienā. “Priekšsēdētāj, kuram šodien svētī?” Es aizmirsu, viņš nekad.

Man ir bijusi iespēja divas reizes strādāt vienā darbavietā ar Jāni Pavloviču. Olaines plastmasu pārstrādes rūpniecā viņš sāka strādāt pēc dienesta padomju armijā. Rūpniecā bija liela, 2000 darbinieku. Atceros, kā kopā organizējām konkursus plastmasu pārstrādes un metālapstrādes speciālistiem, kuros

piedalījās labākie sava aroda pratēji no visas lielās Padomju Savienības. Bija īsti laikā Jānim likt lietā savas organizatora prasmes. Viņu pazina visi rūpniecā strādājošie. Vēlāk, kopā strādājot pašvaldībā, mēs nevienu vien reizi atcerējāmies rūpniecā kopīgi nostrādātos gadus.

Par visiem viņa paveiktajiem darbiem Olaines labā es nerunāšu. Tos redz visi novada iedzīvotāji, kā arī ikviens, kuram bijusi saskarsme ar Olaini.

Jānis Pavlovičs kā personība gadu gaitā nebija mainījies. Viņam

patika satikties ar cilvēkiem, aprunāties par darbu un dzīvi. Viņš bija informēts par domes kolektīvā notiekošo. Atceros, ne reizi vien jautāju: “Priekšsēdētāj, kā var visu zināt?” Viņš tikai pasmejās un atbildēja: “Bet jūs paši man visu izstāstāt!”

Atceros kādu rītu, kad viņš ienāk kabinetā ar avīzi rokā. “Izlasī!” Avīzē viens no viņa dēliem stāsta par savu darbu. Fotografijā jauns stalts puisis. Redzu – acis prieks. Arī nejausi satiekoties uz ielas vai domes telpās, viņš paguva pateikt kaut ko personīgu,

Pilsēta, kurai paveicies

Marta nogale mums atnesa sēru vēsti: ļauna slimība izrāvusi no mūsu vidus kādreizējo kolēģi, draugu, gluži vienkārši – labu cilvēku Jāni Pavloviču.

Tas šķiet tik netaisni. Kāpēc bieži pirmie aiziet tie, kuri ikdienā nesūkstas un nežēlojas, bet gan mierīgi ar smaidu sejā iet pa dzīvi, nepretenciozi darot savu Likteņa lemtu darbu un svētku brīžos nekad neaizmirstot savējos.

Par savējiem kļūst, darot ko-

pējas, svētīgas lietas. Arī mums, kā nelielai daļiņai no tiem, jau pirms 30 un vairāk gadiem bija lemts kopā ar Jāni strādāt un dzīvot Latvijas ķimikļu galvaspilsētā Olainē – tās zelta laikmetā. Dzīves likloči mūs aizveda uz dažādām vietām, bet Jānis palika.

Palika, lai palīdzētu savai pilsētai, un, ļaužu izvēlēts, kļuva par daudzgadīgu pilsētas un novada mēru. Līdz pēdējam brīdim darīja visu, lai iedzīvotāji, pēdējā gaitā viņu pava-

dot, sacītu: “Viņš ir mūsu mērs!”

Mums, veco draugu pulciņam, bija tradīcija katru gadu 31. decembrī tikties, apmainīties domām, kā gada griezumā gājis pašiem, un uz klausīt Jāni, jo viņš ir olainietis. Nākamās 2014. gada tikšanās organizators būtu Jānis, un mūsu tradīcijai apritētu jau 20 gadu. Atceroties šo rituālu, vienmēr visinteresantāk bija uz klausīt Jāni, kurš varēja pastāstīt par bijušajiem kolēģiem, par to, kas jauns izveidots un uzcelts

Olainē, kādas jaunas perspektīvas mūsu vecajai, bet tomēr reizē jaunajai pilsētai, jo viņš bija īsts Olaines patriots.

Tāpēc vēlamies teikt, ka Olaine ir pilsēta, kurai paveicies, garus gadus attīstoties šāda vīra vadībā. Vēlreiz izsakām visdziļāko līdzjūtību un sērojam kopā ar Jāņa Pavloviča tuviniekiem, draugiem, Olaines pilsētas un novada ļaudīm.

31. decembra draugi:

Imants Bērziņš, Valentīns Kokarēvičs, Agris Matutis, Agris Ozols, Kondrāts Pipiņš

Ideju netrūka,

Manās atmiņās Jānis Pavlovičs paliks kā izcils un reizē vienkāršs, gudrs un saprotošs vadītājs, kurš nešķīroja cilvēkus pēc ieņemamā amata, vecuma un tautības.

Viņš bija “savējais”, kurš nesavtīgi atdeva sevi un nežēloja idejas pilsētas un novada izaugsmei un attīstībai. Ideju viņam netrūka, tikai pietrūka laika tās visas realizēt...

Jau daudzus gadus dziedu Olaines jauktajā korī “Dziesma”. Laikā, kad koris darbojās Olaines plastma-

Olaines iedzīvotāji, draugi, kolēģi un laikabiedri Olaines novada domes priekšsēdētāju Jāni Pavloviču kapu kalniņā pavadīja 2. aprīlī. Publiskā atvadīšanās notika Olaines Bezvainīgās Jaunavas Marijas Romas katoļu dievnamā, kas pulcēja simtiem Olaines iedzīvotāju. Pēc tās ilggadējais Olaines mērs tika guldīts Katlakalna kapos.

Tu biji īstajā vietā

Aizejot kādam pazīstamam cilvēkam, nereti paliek daudz nepateiktu vārdi, neizdarītu darbu un rodas vēlēšanās pateikt dzīvē nepagūto.

No mums aizgājis cilvēks, kura gudriba un intelīgences sadzīvoja ar vienkāršību, atvērtību un sirsnību. Pirmo reizi tikāmies, kad Jāņa Pavloviča ģimene nodeva ekspluatācijā dārza māju dārzkopības sabiedrībā "Ezītis". Būdams Olaines pilsētas domes deputāts, viņš bija vienkāršs, ko apliecināja kaut vai tas, ka kopā ar pārējiem Olaines iedzīvotājiem brīvo laiku pavadīja pie dabas, rūpējoties par savu dārzu.

Kopš Jānis kļuva par Olaines pilsētas domes vadītāju, daudz darba stundu pavadījām kopā, strādājot Rīgas rajona padomē un risinot pašvaldību jautājumus rajonā. Kopā ar citiem Rīgas rajona

pašvaldību vadītājiem braucām uz Briseli un iepazīnām Eiropas Parlamenta darbu, kopā ar Latvijas Pašvaldību savienību diskutējām par gaidāmo pašvaldību apvienošanās, dalījāmies ar viedokļiem un argumentiem par pilsētas un pagasta apvienošanās.

Diskusijas bija spraigas un interesantas, joku un draudzīga sarža caurvītas, un tādā gaisotnē radās daudz jaunu ideju. Tomēr sekoja politiķu lēmums par piespiedu apvienošanās Olaines pagastam ar Olaines pilsētu.

Strādāt jaunajā novadā domē bija liels izaicinājums – pārvaldīt tik lielu teritoriju, kuru raksturo lieli rūpniecības un padomju lauku daudzdzīvokļu māju kvartāli, dārzkopības un mazdārziņu teritorijas, plaši lauki un meži, arī no novada teritorijas nošķirtā Jāņupe.

Jānis bija prasīgs pašvaldības vadītājs. Viņam patika nopietnas problēmas apspriest, aci pret aci tās pārrunājot.

Olaines novada domes padarītie darbi ir visiem redzami. Mūsu priekšsēdētājs bija apņēmības pilns turpināt vadīt pašvaldību, viņam bija daudz jaunu ideju un izaicinājumu, taču viņa aiziešanas mirkli 27. martā neizdevās aizkavēt.

Nu šis mirklis ir pārvērties par mūžību, un mums tālāk jādzīvo bez Jāņa Pavloviča sirsnības, smaida, atbalsta. Mūžība, kā zināms, tā ir tikai pāreja uz neredzamo pasauli, sākums kaut kam jaunam un nezināmam. Atrast cienīgu darba turpinātāju būs ļoti grūti.

Tu nedzīvoji ilūziju pasaulē, tu atradies īstajā vietā un īstajā laikā.

Aija Zandere,

Olaines pagasta padomes bijusī priekšsēdētāja, Olaines novada domes deputāte

Nevis "priekšnieks", bet "īsts līderis"

Aizrītušās gandrīz četras nedēļas, kopš mūžībā aizgājis mūsu novada domes priekšsēdētājs.

Kad viņš 16. janvārī vadīja domes finanšu komiteju, manuprāt, par slimību nekas neliecināja. Atvadoties viņš teica, ka nepieciešams pārbaudīties, varbūt paārstēties. "Kādu laiciņu nebūšu," viņš sacīja. Februāri bija ienācis domē, solījās atgriezties darbā pēc Lieldienām. Viņš gribēja strādāt, jau plānoja veicamos darbus. Tikai martā sākām nojaust, tomēr cerējām... Viss notika tik pēkšņi.

Šķiet, Lieldienas šogad Olainē bija īpaši klusas, pelēcīgas un drūmas. Cilvēki, ar kuriem sastapos ielās, darbā, veikalos, – cits citam ar nevilto smeldzi vēl un vēlreiz jau-

tāja: "Vai tiešām taisnība? Cik žēl... Kāpēc!?" Daudzi norausa asaras. Jāni Pavloviču cienīja ne tikai par to, ko viņš paveicis Olaines pilsētas un novada labā, bet arī par viņa cilvēcību.

Cik vien atceros, viņš visur un vienmēr bija gaidīts. Pasākumiem, kuros viņš piedalījās, šķiet, bija īpaša, silta un nozīmīga atmosfēra. Kā domes priekšsēdētājs viņš bija apveltīts ar daudzām efektīva vadītāja īpašībām – gudriba un intelīgences savijās ar vienkāršību, atklātību, asprātību un patiesu sirsnību.

Bija sajūta, ka viņš strādā ar vieglumu un prieku, un tas bija kā "līpeklis" arī pārējiem – iedvesmoties, lai strādātu ar degsmi un mīlestību. Var teikt – nevis priekšnieks, bet īsts līderis.

Man kā Olaines Latvijas Sociāldemokrātiskās strādnieku partijas kopas priekšsēdētājam ir patīams prieks, ka Jānis Pavlovičs jau no 2001. gada pašvaldību vēlēšanām bija mūsu partijas deputātu kandidātu sarakstos. Kā liecināja vēlēšanu rezultāti – viņš allaž izpelnījās vislielāko vēletāju atbalsta plusiņu skaitu. Priekšsēdētājs bija izvēlējis mūsu komandu, lai kopā startētu Olaines novada domes vēlēšanās arī šogad.

Manā ģimenē šajās dienās, atceroties šo cilvēku, radās priekšlikums ierosināt pārdēvēt Jāņa Pavloviča vārdā ielu, novērtējot viņa ieguldījumu, gādājot par novada ļaudīm.

Silvija Tiščenko,

Olaines novada domes deputāte, Olaines PII "Dzērvenīte" vadītāja

Smagi atvadīties no drauga

Man, Jāņa draugam, bija ļoti smagi, atvadoties no drauga un pavadot viņu mūžībā, atrasties baznīcā, kura tika uzcelta viņa vadībā.

Jānis Pavlovičs ikvienam no bijušajiem Rīgas rajona padomes deputātiem paliks atmiņā kā atsaucīgs un reize ļoti ieturēts, draudzīgs cilvēks ar veselīgu humora izjūtu.

Jānis, būdams Olaines novada domes priekšsēdētājs, ieguldīja lielu darbu, lai pilnveidotu visu Olaines novada teritoriju – lai iedzīvotājiem novads būtu vieta, kur varētu gan strādāt, gan atpūsties, kā arī būtu pieejama aktīva kultūras un sporta dzīve. Jāņa kā pilsētas un novada vadītāja darbības laikā sakārtotas ie-

las, izglītības iestādes, atpūtas vietas, sporta laukumi.

Izsaku dziļu līdzjūtību Jāņa tuviniekiem, radiem un draugiem, kolēģiem – ar pārliecību, ka Jānis mūžīgi paliks mūsu atmiņās.

Juris Krūmiņš, Ķekavas novada domes priekšsēdētāja vietnieks, un bijušie Rīgas rajona padomes kolēģi

Viņā bija tāda kā garīgā antena

Uz mūžu esam atvadījušies no mūsu Olaines novada ilggadējā vadītāja Jāņa Pavloviča. Ne tikai no zinoša, kārtīga novada saimnieka, bet arī no sirsnīga un saprotoša cilvēka.

Visu cilvēka mūžu viens otram cieši blakus un paralēli iet zemes dzīves un mūžības ceļi. Cik bezgala

šaura un trausla ir šo ceļu šķirtne. Kad tiek pārkapta šī robeža, tikai tad tā īsti apzināms, cik daudz labu vārdu nepateikts. Olaines pagasta biedrība "Pīlādzis" ir zaudējusi patiesu veco cilvēku dzīves pārzinātāju un biedrības darbības atbalstītāju. Šķiet, Jāni Pavloviča bija tāda kā garīgā antena,

kas izstaroja labestību un ļāva labāk izprast otru cilvēku. Viņš savas dzīves lāpu cauri novadam nesa gaišu un starojošu, un viņa sirsnība un labie darbi paliks mūsu biedru atmiņās un sirdī.

Olaines pagasta biedrības "Pīlādzis" biedru vārdā valdes priekšsēdētāja **Rasma Upmale**

piemēram, ka iepriekšējā dienā kopā ar manu dēlu jutuši līdzīgu hokejistiem. Viņš bija liels hokeja fans.

Visu un visus ievēroja, nekas nepalika nepamanīts. Labas kolēģu attiecības netraucēja darbā būt prasīgam. Viņš nekad nerājās, nepacēla balsi. Bet mēs labi zinājām, kad priekšsēdētājs ir dusmīgs.

Aizejot mūsu priekšsēdētājam vēl nebija pat 70 – līdz jubilejai vēl bija vairāki mēneši. Mēs par to paguvām parunāt. Atcerējāmies, kādu pārsteigumu viņš mums sagādāja savā 60. jubilejā. Svētīti mūsu priekšsēdētājam patika. Mūsu kolektīvā viņš vienmēr bija uzmani-

bas centrā, viņam bija īpašs talants atstāt dažādus notikumus.

Gada sākumā man tika uzticēts pienākums sagatavot apsveikumu kādai kolēģei jubilejā. Priekšsēdētājs teica, ka palīdzēs, kopā izdomāsim kaut ko interesantu. Neizdevās. Neizdevās paveikt iesāktos darbus, neizdevās dzīvot vēl ilgus gadus, turpinot priecāties par dzīvi. Skumji, ka liktenis tā lēma. Man no kopīgajās darbavietās nostrādātajiem gadiem ir bezgala daudz notikumu, ko atcerētie vēl ilgu, ilgu laiku. Lai vieglas smiltis mūsu priekšsēdētājam.

Dzintra Grase, kolēģe Olaines novada domē

tikai pietrūka laika...

su pārstrādāšanas rūpnīcas paspārnē, Jānis bija šīs rūpnīcas arodkomitejas priekšsēdētājs, un bija viens no aktīvākajiem kora atbalstītājiem. Viņš pat piedalījās kora koncertbraucienā uz Poliju kā grupas vadītājs. Arī kā Olaines pilsētas un novada domes priekšsēdētājs viņš vienmēr centies kori atbalstīt.

Jānis neliedza atbalstu arī Olaines Vēstures un mākslas muzejam. Viņš bija klāt Latvijas Muzeju padomes sēdē Kultūras ministrijā,

kad tika spriests par mūsu muzeja akreditāciju. Tieši pateicoties Jāņa iniciatīvai, muzejā izveidota mūsdienīga izstāžu zāle, kurā nu varam rīkot Latvijas mēroga mākslas izstādes.

Mums ļoti pietrūks Jāņa padoma, optimisma, uzņēmības un humora izjūtas. Esam pateicīgi liktenim, kas ļāva zināmu laiku spriest par Jāni kopā ar tik izcilu personību. **Ārija Spunģe,** Olaines Vēstures un mākslas muzeja direktore

Kopā ar pirmsskolas izglītības iestādes "Dzērvenīte" vadītāju Silviju Tiščenko bērnudārza renovētā pagalma atklāšanā 2008. gadā.

Komjaunatnes konferencē 70. gadu sākumā.

Ielīgošana Olaines Vēstures un mākslas muzejā 2007. gadā. Jānis Feldners, Inta Purviņa, Ārija Spunge, Jānis Pavlovičs un Vilma Paeglīte.

Pašvaldību ziemas sporta spēles Siguldā 2007. gadā – kopā ar Olaines pašvaldības deputātiem un darbiniekiem.

Pirms kapsulas ar vēstījumu nākamajam paaudzēm iemūrēšanas Olaines 1. vidusskolas piebūves pamatos. Kapsulu gatavoja iemūrēt skolas direktors Jāzeps Volāns (no kreisās), būvfirmas "NIA" valdes loceklis Inguards Kreics un J. Pavlovičs. 2006. gada septembris.

† Lidzjūtības

Izsaku visdziļāko līdzjūtību ilggadējā Olaines novada domes priekšsēdētāja **Jāņa Pavloviča** tuviniekiem, kolēģiem un visiem novada iedzīvotājiem par viņa aiziešanu mūžībā.

Valsts prezidents **Andris Bērziņš**

Mēs, DKS "Stūniši" iedzīvotāji un pārvaldnieks Aleksandrs Sutjagings, izsakām vissirsnīgāko līdzjūtību par lielo zaudējumu.

AS "Olainfarm" arodorganizācija izsaka visdziļāko līdzjūtību un skumju brīdi ir kopā ar mūsu novada domes priekšsēdētāja **Jāņa Pavloviča** tuviniekiem un kolēģiem, viņu mūžībā aizvadot.

...bet tava vieta, kas bija šai dzīvē,
Viennēr mūsu atmiņās būs.

R. Bērziņa, AS "Olainfarm"
arodorganizācijas priekšsēdētāja

No bērzu baltuma, kas tikai Latgalē spēj starot,
Un mirdzuma, kas Ezerzemē smelts,
Ir paņemts spēks, – lai, labos darbus darot,
Jau atkal kāds nu saulītē ir celts.
Lai mūsu visu paldies vainagā nu sienas,
Ne sēru krāsām tas, bet dzīves krāsām vits.
Jo nav un nebūs uz šīs zemes it neviena,
Kas aizmirstu, kas jūsu mūžā godam padarīts.

Jaunolaines kultūras nama kolektīvs dziļi sēro kopā ar visiem Olaines novada iedzīvotājiem un izsaka visdziļāko līdzjūtību visu mūsu cienītā Olaines novada domes priekšsēdētāja **Jāņa Pavloviča** tuviniekiem, pavadot viņu mūžības ceļā...

Izsaku visdziļāko un sirsnīgāko līdzjūtību, **Jānim Pavlovičam** mūžībā aizejot. Novēlu spēku, cerību un izturību ģimenei, domes darbiniekiem, Olainei.

Jānis Lukaševičs

Atvadu sveiciens **Jānim Pavlovičam**, Olaines novada domes priekšsēdētājam.

Kam asaras rit gauži,
Kam sāpēs žņaudzas sirds,
Kam nāves miegam ļaujies,
Kad ziedos zeme plauks.
Kam neļauj dziesmu koklei
Vairs jautrām skaņām dūkt
Un saules staru rotām
Sev pieglausties pie krūts.
Uz svešu tāli aiziet
Tavs ceļš – kur mūžība
Liek puķu liesmām nodzist,
Rimt sāpēm klusumā.
Ai, likten, likten ļaunais,
Kam cirtiens tavs tik baiss,
Kam gaismas staram jaukam
Tik drīz bij' jāizgaist...

Atis Silaroze

Хочу выразить свои соболезнования всем близким уважаемого **Яниса Павловича**. Он был замечательным человеком. Отзывчивый, честный и такой "свой" для нашего Олайне, где его все любили и уважали. Светлая ему память.

Дауна Никольская

AS "Olainfarm" izsaka visdziļāko līdzjūtību, un skumju brīdi ir kopā ar Olaines novada domes darbiniekiem, izvadot mūžībā priekšsēdētāju **Jāni Pavloviču**. Esam pateicīgi par viņa lielo ieguldījumu mūsu uzņēmuma un pilsētas labā. Skumstam kopā ar ģimeni.

V. Maligins, AS "Olainfarm" valdes priekšsēdētājs

Rīgas domes kolektīva vārdā izsaku visdziļāko līdzjūtību, un skumju brīdi esam kopā ar mūžībā aizgājušā Olaines novada domes priekšsēdētāja **Jāņa Pavloviča** kolēģiem, ģimeni un tuviniekiem.

Nils Ušakovs

Izsakām dziļu līdzjūtību tuviniekiem un pašvaldības darbiniekiem, Olaines novada domes priekšsēdētājam **Jānim Pavlovičam** mūžībā aizejot.

Uģis Mitrevičs, Siguldas novada domes priekšsēdētājs

Cilvēks atnāk ar ausmu un aiziet ar rietu kā diena. Aizdegas, degot un dziestot... kā svece. (O. Vācietis)